

na jezik ugaja mnogo bolj, nego lanski, vendar bi želeli še tam pa tam kake izpremembe. Znanstvene izraze je rabil pisatelj večinoma v sedanjih, obče sprejetih oblikah, le včasih je delal izjeme, na pr. »kremenčeva kislina, kremenovokisli« — mesto: »kremikova kislina, kremikovokisli itd.« Na strani 21. pravi gospod pisatelj: »Tako zmes imenujemo izredčenje« — a po našem mnenju pomeni »izredčenje«

neko dejanje, ne pa zmesi same. Preveč zamotani stavki, kakoršen je na pr. naslednji, ponavljajo se prevečkrat v knjigi: »Omenjeni izkušnji nas učita, da se mnogokrat lahko prepričamo, ako kako stvar, ki se nam vidi, da je jednovita ali jednostavna, natančneje pogledamo, da ni taka.« Kaj se to pravi? To se dá dokaj lepše, krajše in umevnejše povedati. — Isto tako nam ne ugajajo izrazi, kakor: »Na-

Jan Amos Komenský. V spomin 300letnice njegovega rojstva.

(Narisal Jos. Germ.)

konec še bomo povedali . . .« Lahko bi našli še nekaj drugih mest, o katerih imamo opravičene pomisleke; a naj zadostujejo te dobrohotne opazke. Nadejamo se, da nam marljivi gospod pisatelj v III. zvezku podá prav tako lepo in poučno vsebino, kakor v letošnjem II. oddelku »Fizike«, a čim dalje popolnejši obliki. S to knjigo si je gospod ravnatelj Schreiner pridobil velikih zaslug za Mohorjevo družbo in

si pridobil dokaj hvaležnih čitateljev. Zato vemo, da nam naših opazk po geslu: »Več očíj več vidi« ne bode zameril, temveč da bode z istim veseljem in isto spretnostjo nadaljeval koristno delo.

I.

»**Luči.**« Spisal Anton Funtek. Celje 1891. Tisk in založba »Društvene tiskarne D. Hribarja«. Cena broširanemu zvezku 70 kr., elegantno